

kommer i Udvalg, skulde jeg for mit Vedkommende hilse med Glæde, om der ved en eller anden lille Ændring kunde opnaas fuldstændig Enighed om denne Sag, thi vel er den ikke stor, men netop i Sager, der angaar vort Lands Forhold til Udlændinge, er det ikke uden Betydning, at der i den danske Rigsdag er Enstemmighed.

Henrik Nielsen: Hvad der er sagt om dette Lovforslag af den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Jensen), kan jeg i al Almindelighed helt og fuldt tiltræde. Baade Afgiftens Størrelse og Kontrollen kan jo yderligere drøftes i det Udvalg, som vi nu ved vil komme, og jeg skal derfor ikke fordybe mig yderligere i disse to Spørgsmaal.

Den frie Adgang til at sælge overalt, som det oprindelige Forslag gav, har man jo fra anden Side ønsket noget indskrænket, og man er da gaaet til at tillade frit Salg paa Handelspladser og i Byer med mindst 2 000 Indbyggere. Jeg kan ogsaa godt tænke mig at tage Lovforslaget, som det nu lyder. Jeg har nemlig den Overbevisning, at de Handelsrejsende nok skal klare sig, selv om de ikke faar Tilladelse til at besøge Folk overalt i Landet. Hvis de kommer til en lille Handelsplads, er det ikke helt vanskeligt at faa de handlende ude i Periferien til at komme ind, hvor den Handelsrejsende befinder sig. Om det ikke sker paa anden Maade, saa kan en lille Frokost og gratis Rejse altid gøre Underværker; saa jeg tror, den rejsende vil forstaa at klare sig, selv om Tilladelsen ikke gælder overalt.

Da Forslag om Nedsættelse af Udvalg er fremme — og det vil naturligvis blive vedtaget —, finder jeg ingen Anledning til yderligere at uddybe de forskellige Smaa-ting, der kan være; det vil der blive Lejlighed til i Udvalget. I al Almindelighed kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til hurtig Gennemførelse af Forslaget, og jeg skal ligesom den forrige Taler udtale Ønsket om, at vi kan opnaa fuld Enighed om Forslaget, hvad der jo altid ser bedst ud overfor Udlandet.

Tvede: Ved Loven af 9. April 1926 nedsattes Satserne for Adgangsbeviser til 300 Kr. for et Aar eller 100 Kr. for 45 Dage plus henholdsvis 150 og 50 Kr. for Tillægsbeviser. Begrundelsen for denne Nedsættelse angaves af den daværende Handelsminister at være den betydelige Stigning i Kronens Købeevne, der bevirkede, at Afgiftsforhøjelsen til 400 Kr. for

Hovedbeviset og 200 Kr. for Tillægsbeviset, der havde fundet Sted i 1924, i 1926 mentes at ramme de udenlandske Handelsrejsende væsentlig haardere end forudsat ved Udarbejdelsen og Vedtagelsen af Loven i 1924, og, tilføjede Ministeren, man har alene af den Grund fundet det rimeligt at skride til Nedsættelsen. Den daværende Stats- og Handelsminister, det ærede Folketingsmedlem Hr. Stauning, erkendte altsaa allerede den Gang, at det var nødvendigt, at vi af Hensyn til vore Penges forøgede Værdi søgte at skære Afgifterne ned, og da vi fra konservativ Side den Gang ligesom nu havde den Opfattelse, at det var nødvendigt at tilpasse vort Erhvervsliv til de ændrede Forhold, gik vi med. Det var dog ikke uden nogen Betænkelighed. Vi frygtede nemlig for, at den foreslaaede Nedsættelse kunde medføre yderligere Vanskeligheder for dansk Industri og Haandværk udover dem, de alt havde at kæmpe med, naar Adgangen lettedes for Salg fra Udlandet her til Landet, og da ikke mindst fra Lande, hvis Valuta laa lavere end den danske. Men vi gik altsaa med til Nedsættelsen, og Grunden var for vort Vedkommende ikke alene den før nævnte, som den daværende Handelsminister fremdrog, Pengenes ændrede Værdi, men ogsaa den, som anføres i Bemærkningerne til det nu foreliggende Lovforslag, at Nedsættelsen stod i Forbindelse med den fra tysk Side tilbudte Nedsættelse af forskellige for den danske Landbrugseksport særlig betydningsfulde Satser i den tyske Toldtarif. Vi fra vor Side fandt det saa nødvendigt at hjælpe med til at opnaa bedre Forhold for Landbrugseksporten, at vi, selv om Foranstaltninger med Hensyn til billigere Adgang for Handelsrejsende for udenlandske Firmaer maatte antages at give en skarpere Konkurrence her i Landet for andre danske Erhverv, dog sluttede os til Forslaget.

Den skete Afgifts-nedsættelse følges nu af det foreliggende Forslag, efter hvis oprindelige Affattelse den aabne Dørs Politik i det danske Omraade, Færøerne undtaget, skulde være etableret. Den højt-ærede Handelsminister nævnte jo her, at der skulde aabnes overalt. Under Forhandlingerne i det høje Folketing er Adgangen for de udenlandske Firmaers Handelsrejsende dog blevet noget begrænset, idet de Personer, der vil drive den her omhandlede Virksomhed, maa holde sig til det i den ændrede § 1 angivne Omraade: København, Købstæderne og saa Stationsbyer og Handelspladser med ca. 2 000 Indbyggere. Om end den foreslaaede Adgang